

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

VAN

DU

29-02-2000

29-02-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Dinsdag 29 februari 2000

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN - COM 134

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Marcel Hendrickx en Jan Mortelmans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de toekomstmogelijkheden van de houders van het brevet van officier van gemeentelijke politie en de huidige cursisten in de officierenopleiding in de politieopleidingscentra" (nrs. 1093 en 1184)

sprekers: **Marcel Hendrickx, Jan Mortelmans, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de gevolgen van de wijzigingen aan de nationaliteitswetgeving voor het migratiebeleid" (nr. 1127)

sprekers: **Jo Vandeurzen, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het nucleair transport uit La Hague" (nr. 1146)

sprekers: **Joos Wauters, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheidsprincipes bij Mox-splijtstoffen" (nr. 1154)

sprekers: **Joos Wauters, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de aangekondigde evaluatie en bijsturing van de veiligheids- en samenlevingscontracten" (nr. 1171)

sprekers: **Jo Vandeurzen, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Marc Van Peel aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitvoering van de wet tot invoering van gemeentelijke administratieve sancties" (nr. 1183)

sprekers: **Marc Van Peel**, voorzitter van de CVP-fractie, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de preventie van fietsdiefstallen" (nr. 1186)

sprekers: **Servais Verherstraeten, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Sommaire

Mardi 29 février 2000

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES - COM 134

Questions orales jointes de MM. Marcel Hendrickx et Jan Mortelmans au ministre de l'Intérieur sur "les perspectives d'avenir des détenteurs du brevet d'officier de police communale et des policiers qui suivent actuellement une formation d'officier dans les centres de formation de la police" (nos 1093 et 1184)

orateurs: **Marcel Hendrickx, Jan Mortelmans, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de l'Intérieur sur "les conséquences des modifications du Code de la nationalité belge pour la politique de migration" (n° 1127)

orateurs: **Jo Vandeurzen, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Joos Wauters au ministre de l'Intérieur sur "le transport de matières nucléaires provenant de la Hague" (n° 1146)

orateurs: **Joos Wauters, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Joos Wauters au ministre de l'Intérieur sur "les principes de sécurité lors de la production des matières fissibles de Mox" (n° 1154)

orateurs: **Joos Wauters, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de l'Intérieur sur "l'évaluation et l'adaptation des contrats de sécurité et de société" (n° 1171)

orateurs: **Jo Vandeurzen, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Marc Van Peel au ministre de l'Intérieur sur "l'exécution de la loi instaurant des sanctions administratives communales" (n° 1183)

orateurs: **Marc Van Peel**, président du groupe CVP, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de l'Intérieur sur "la prévention en matière de vols de bicyclettes" (n° 1186)

orateurs: **Servais Verherstraeten, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 29 FÉVRIER 2000

De vergadering wordt geopend om 10.15 uur door de heer **Paul Tant**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.15 heures par M. **Paul Tant**, président.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

Collega's, de staatssecretaris heeft ons laten weten dat hij met 15 minuten vertraging zou toekomen. Om 10.20 uur echter heeft hij nog steeds zijn kabinet niet verlaten. De commissie kan niet langer wachten. De heer Van den Eynde is het ermee eens dat zijn interpellatie nr. 243 wordt uitgesteld.

De vergadering is geschorst.

La séance est suspendue.

- *De vergadering wordt geschorst om 10.17 uur.*

- *La séance est suspendue à 10.17 heures.*

- *De vergadering wordt hervat om 14.30 uur.*

- *La séance est reprise à 14.30 heures.*

De vergadering is hervat.

La séance est reprise.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Marcel Hendrickx en Jan Mortelmans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de toekomstmogelijkheden van de houders van het brevet van officier van gemeentelijke politie en de huidige cursisten in de officierenopleiding in de politieopleidingscentra" (nrs. 1093 en 1184)

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE
ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 29 FEBRUARI 2000

Questions orales jointes de MM. Marcel Hendrickx et Jan Mortelmans au ministre de l'Intérieur sur "les perspectives d'avenir des détenteurs du brevet d'officier de police communale et des policiers qui suivent actuellement une formation d'officier dans les centres de formation de la police" (n°s 1093 et 1184)

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u hebt onlangs aan de vertegenwoordigers van het personeel van de politiediensten een aantal voorstellen ter discussie gelegd. Deze voorstellen gingen over enerzijds loopbaan en graden en anderzijds het geldelijk statuut en tenslotte over de integratie van het personeel. De voorstellen wijken af van wat de vorige regering had voorgelegd. Zoals waarschijnlijk te verwachten was, heeft dit ondertussen geleid tot heel wat beroering bij het personeel. Er hebben al een aantal acties plaatsgevonden en mogelijk zijn er nog te verwachten.

Wij hebben alle begrip voor de moeilijkheidsgraad van het samenbrengen van de verschillende korpsen die ieder hun eigen cultuur en statuut hebben. Aan de basis van het denkwerk zou echter het gelijkheidsbeginsel moeten liggen. In uw voorstel is dit duidelijk niet het geval. Bij de gemeentepolitie interpreteert men dit als zouden zij daardoor eens te meer benadeeld worden ten overstaan van de andere korpsen.

Deze benadeling geldt enerzijds zeer specifiek voor die leden van de gemeentelijke korpsen die het brevet van officier van gemeentelijke politie al hebben maar nog niet tot het middenkader behoren. Anderzijds geldt de benadeling voor die leden van de gemeentelijke politie die thans de cursus officier in opleiding volgen in de diverse politieopleidingscentra.

Voor deze beide categorieën van mensen worden voor de nabije toekomst alle kansen tot promotie voor een stuk ontnomen als de huidige voorstellen werkelijkheid

Marcel Hendrickx

worden. In deel C, het hoofdstuk integratie van het personeel, wordt bepaald wie toegelaten wordt tot het toelatingsexamen ter aanduiding van de 400 betrekkingen van officieren die voor 2001 en 2002 voorzien zijn.

Het toelatingsexamen staat enkel open voor de inspecteurs, hoofdinspecteurs, hoofdinspecteurs eerste klasse en politieassistenten van de gemeentelijke politie die houder zijn van het brevet van politieofficier. De proef staat dus niet open voor de anderen, die enerzijds niet tot het middenkader behoren en anderzijds laatstejaarsstudent van de opleiding zijn.

Voor de gemeentebesturen die zware financiële investeringen doen in de opleiding van hun personeel om over kwaliteitsvolle mensen te kunnen beschikken, betekent dit dat de investeringen door deze maatregel gedeeltelijk ongedaan worden gemaakt. We spreken vooral over de inspanningen die de betrokkenen zelf geleverd hebben om de cursus te volgen en om financieel bij te dragen. Immers, in de meeste gemeenten wordt een persoonlijke financiële bijdrage gevraagd.

Mijnheer de minister, ik wens u dan ook een aantal specifieke vragen te stellen. Ten eerste, is mijn interpretatie van de teksten uit de voorstellen correct? Ten tweede, welk onderscheid wordt er gemaakt tussen opleidingen bij de rijkswacht en de gemeentelijke politie enerzijds en de gerechtelijke politie anderzijds? Ten derde, waarom wordt het bovenvermelde toelatingsexamen niet opengesteld voor de houders van het brevet van officier van gemeentepolitie zoals dit nu in de statuten van de gemeentelijke politie het geval is?

Ten derde, waarom wordt er nu niet meer voorzien in een hogere weddeschaal B5 voor de houders van het brevet van officier zoals dit voordien het geval was?

Graag kreeg ik een duidelijk antwoord op die vragen. Heel wat mensen die de cursus volgen kijken met belangstelling uit naar uw verklaringen terzake.

De heer **Jan Mortelmans** (Vlaams Blok): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, uit de voorstellen die nu op de onderhandelingstafel liggen, kan ik afleiden dat geen rekening wordt gehouden met wat ik noem "de niet-verzilverde officierenbrevetten".

Door de hervorming van het plan-Kelchtermans werd reeds afbreuk gedaan aan de waarde van bepaalde diploma's en het lijkt erop dat dit zich zou kunnen voortzetten bij de politiehervormingen. In die zin bevestigt het voorstel dat nu ter tafel ligt mijn vermoeden.

Bij de huidige gemeentepolitie zijn er honderden personeelsleden die over een officierenbrevet beschikken, behaald in de politiescholen.

Langzaam maar zeker komen zij echter niet meer in aanmerking omdat de toegang bemoeilijkt wordt door allerlei toelatingsvoorwaarden zoals het behalen van een licentiaatsdiploma.

Ik stel vast dat in het toekomstige politiestatuut de houders van het officierenbrevet gelijkgeschakeld worden met alle andere OGP-ers. Voor een aantal categorieën van politiemensen zou nu blijkbaar een toelatingsproef worden georganiseerd, waarbij een 400-tal betrekkingen zouden worden ingevuld voor inspecteurs, hoofdinspecteurs, hoofdinspecteurs eerste klas en politieassistent. Die betrekkingen zouden worden toegewezen op basis van een enig vergelijkend examen.

Zowel voor deze categorie, personeelsleden van het middenkader, en zeker voor die leden van het basiskader die houder zijn van een officierenbrevet rijzen er mijn inziens dan ook problemen.

Enerzijds hebben steden en gemeenten geïnvesteerd in mensen, zowel op materieel als op het financiële vlak. De politiemensen zelf hebben hiervoor naast hun eigenlijke politietaak zware studies gedaan en in vele gevallen kwam het gezinsleven een tijd in het gedrang.

Als deze plannen inderdaad worden aanvaard en goedgekeurd, zouden wij moeten vaststellen dat dit allemaal weggegooid inspanningen zijn geweest.

Ik wens de minister dan ook vier vragen te stellen.

Ten eerste, welke garanties biedt de minister voor die houders van het officierenbrevet die niet zullen worden weerhouden na de toelatingsproef?

Ten tweede, bestaat de mogelijkheid onderscheid te maken in de nieuwe graden, zodat hun brevet toch wordt gehonoreerd?

Ten derde, vindt de minister het geoorloofd dat van de ene dag op de andere een personeelslid niet meer bekwaam wordt geacht om bijvoorbeeld officier te zijn bij de gemeentepolitie omdat de voorwaarden worden veranderd?

Ten vierde, vindt de minister het normaal dat deze politiemensen opnieuw een opleiding moeten volgen om te beantwoorden aan de nieuwe criteria?

Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, vooraf wil ik enkele algemene opmerkingen formuleren. In deze materie moet men immers proberen precies te zijn.

Actuellement, dans le régime applicable aux membres de la police communale, la détention d'un brevet s'obtient de manière libre, c'est-à-dire en dehors du cadre d'une procédure de nomination à un grade d'officier. De plus, et contrairement à ce qui se passe dans d'autres corps, il

Antoine Duquesne

est possible pour des agents de police nouvellement nommés d'entamer immédiatement une formation d'officier et de se retrouver détenteur de ce titre sans presque posséder d'expérience de terrain.

Cela signifie d'une part que la détention d'un brevet d'officier n'emporte aucune conséquence directe quant à la nomination dans un de ces grades - il faut qu'une place soit vacante et que le candidat postule, réussisse une sélection au niveau communal et soit ensuite choisi parmi deux candidats - et, d'autre part, qu'un détenteur de brevet d'officier peut être amené à attendre des années avant de "valoriser" son brevet; la question se pose alors de savoir si les bénéfices de la formation d'officiers sont encore présents quand ils ne peuvent être mis en pratique que de longues années plus tard.

Pour mémoire, quelque 1 003 personnes sont actuellement détentrices d'un brevet d'officier sans pour autant occuper un emploi dans ce cadre. Ce brevet est bien une condition nécessaire pour devenir officier de la police communale, mais n'est pas une condition suffisante.

Ces remarques permettent de mieux comprendre pourquoi, dans le système actuellement proposé, il n'est pas envisagé d'accorder automatiquement la "valorisation" des brevets d'officier à des membres du cadre de base ou du cadre moyen.

Ten eerste, zou ik u erop willen wijzen dat het betreffende document aan de vakbondsorganisatie werd overhandigd als ondersteuning van de onderhandelingen over het toekomststatuut van de leden van de geïntegreerde politiedienst, die op 23 februari zullen beginnen. Het gaat niet over een definitieve tekst, maar wel over een uitgangspunt voor besprekingen. De onderhandelingen zullen plaatsvinden met de vakbondsorganisaties van de diverse politiediensten.

D'ailleurs, je me réjouis vraiment du climat dans lequel tout cela se déroule : sans trop de difficultés, nous sommes arrivés à un préaccord en ce qui concerne le statut syndical des policiers, ce qui ne constituait certainement pas un sujet très facile.

J'en arrive aux questions de M. Mortelmans. Le nouveau statut offrira aux détenteurs d'un brevet d'officier plus de garanties que ce n'est le cas maintenant, en vertu de la réglementation sur la police communale, d'obtenir une nomination dans un grade d'officier. En effet, j'ai prévu de proposer, dans le cadre des dispositions transitoires, que les brevetés qui ne seraient pas intégrés au cadre officier - ou qui ne seraient pas retenus dans l'opération "one-shot" visant 400 emplois d'officiers supplémentaires - puissent valoriser leur brevet en vue d'une nomination en qualité de commissaire principal.

L'idée est, schématiquement, la suivante : durant dix ans environ, on réservera chaque année une filière d'accès en formation d'officier (dont on sait que, dans le nouveau système proposé, elle débouche sur une nomination automatique comme officier en cas de réussite) aux détenteurs des anciens brevets, après une sélection entre eux chaque année, sur base d'un "assessment center", étant entendu qu'en fonction de la formation suivie (brevet de 91 ou brevet de 65), ils seraient dispensés de tout ou partie de la formation scolaire.

Ik kom dan tot uw tweede vraag. Cette piste n'a pas été retenue; rappelons qu'actuellement, un agent ou un inspecteur breveté n'est ni plus ni moins qu'un agent ou un inspecteur non breveté. Il n'y a pas de raison objective de valoriser lors de l'intégration la détention d'un brevet dès lors que cela pourra se faire par le biais du système que je viens de vous exposer.

Het antwoord op uw derde vraag is neen. En effet, ce n'est pas le cas de figure ! Actuellement, le brevet ne débouche pas en tant que tel sur une nomination comme officier; encore faut-il répondre à des critères particuliers édictés par l'autorité communale qui recrute et réussir une épreuve de sélection objective. En tant que tel, le brevet d'officier sera valorisé dans le système futur - attestant d'une formation suivie, il donnera lieu à une dispense de formation également - étant entendu qu'en fin de formation - qui sera réduite à sa portion plus que congrue pour les brevetés - on est nommé directement à un grade d'officier à part entière. Il est normal que la sélection s'opère pour accéder à cette formation. Je dirais donc que le système est, en termes d'exigences, relativement équivalent, tout en offrant, je le rappelle, plus de garanties d'être nommé aux candidats que ce n'est le cas actuellement.

Ik kom thans tot uw vierde vraag. Dans ma proposition, les brevetés de 1991 ne devront présenter que les stages. Rien que de normal puisque dans le système proposé, la formation débouche sur une nomination immédiate et parce que, de plus, dans le programme actuel de la formation au brevet de 1991, les stages ne sont pas vraiment organisés. Quant aux brevetés de 1965, j'estime en effet qu'ils devraient bénéficier d'un complément de formation. Pourquoi ? Dans le meilleur des cas, ils ont suivi leur formation il y a neuf ans; le programme de la formation d'officier a été fondamentalement revu, en 1991, justement pour réagir face aux lacunes constatées dans la formation de 1965 par rapport aux nouvelles exigences de la fonction d'officier à la police communale.

La réforme poursuivant un objectif de réorganisation des services de police pour un meilleur fonctionnement au bénéfice de la population, il me paraît défendable de ne nommer en qualité d'officiers que des personnes disposant d'une solide formation les préparant efficacement à relever les défis de leur nouvelle fonction.

Antoine Duquesne

Op de vragen van de heer Hendrickx kan ik het volgende antwoorden. U interpreteert de tekst correct maar het verbaast mij dat u tien maanden hebt gewacht alvorens uiting te geven aan uw verbazing. De door u aangehaalde grieven betreffen hoofdzakelijk twee principes die de vorige regering reeds in diezelfde tekst had opgenomen.

Het gaat hierbij om de volgende principes. Ten eerste, de interne bevordering in het officierenkader veronderstelt dat men deel uitmaakt van het middenkader en niet van het basiskader.

Ten tweede, de overgang naar de geïntegreerde politiedienst biedt op zich niet meer bevorderingsmogelijkheden - laat staan een onmiddellijke bevordering - in verhouding tot de vooruitzichten die betrokkene had in zijn vroeger statuut.

De redenering voor de gemeentepolitie gaat op dezelfde manier op voor de rijkswacht en de gerechtelijke politie. De overgang naar de geïntegreerde politiedienst betekent geenszins een automatische valorisatie van een brevet of een gevolgde opleiding.

De toelatingsvoorwaarden tot de proef waardoor 400 leden van het middenkader toegang kunnen krijgen tot het officierenkader en die voorkomen in het document dat ik aan de representatieve vakbonden heb overhandigd, komen integraal voor in het vorige document van april 1999. Ze leven de principes na die ik hiervoor heb aangehaald.

Le document actuel permet à un bien plus grand nombre de policiers communaux d'accéder immédiatement à l'échelle barémique B5, puisqu'il suffit d'avoir, au moment de l'insertion et à titre de mesure transitoire unique, vingt-quatre ans d'ancienneté dans le cadre de base de la police communale.

J'insiste encore une fois sur le fait que ce document est un document de travail, qui doit être discuté en comité de négociation syndicale et est donc susceptible d'être amendé.

On aurait pu utiliser une autre méthode de travail, mais les syndicats m'ont demandé de mettre un document sur la table reprenant les lignes de force qui avaient été négociées par le précédent gouvernement et en y ajoutant spécialement ce que je souhaite intégrer en ce qui concerne plus spécialement les problèmes de l'insertion.

Je dois vous dire que je n'ai pas dû fournir un très gros effort d'imagination pour l'élaboration de mes propositions. J'ai lu attentivement celles faites par les organisations syndicales, dans lesquelles j'ai trouvé beaucoup de choses sérieuses et raisonnables que je n'avais aucune raison de ne pas reprendre dans ce document de travail.

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : Mijnheer de minister, u hoeft niet verbaasd te zijn omdat ik de vraag 10 maanden geleden niet heb gesteld, want toen zat ik hier nog niet.

Het is niet helemaal juist, mijnheer de minister, als u zegt dat u alles hebt overgenomen van de vorige regering. De vorige regering had voor de mensen, die in de overgangssituatie zitten, de weddeschaal B-5 voorzien en dit is in de huidige voorstellen niet hernomen. De mensen die niet konden worden bevorderd kregen in de voorstellen van de vorige regering een compensatie en deze valt in de huidige voorstellen helemaal weg.

De heer **Jan Mortelmans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, ik stel vast dat de voorstellen enkele wijzigingen hebben ondergaan, aangezien er verschillen bestaan tussen de voorstellen die u aan de vakbonden hebt gegeven en deze waarover ik hier nu beschik. Ik stel vast dat het ook niet om een eenmalige operatie zou gaan, maar dat deze zich verschillende keren zou herhalen. Wij zullen de voorstellen herbekijken en wij zullen alleszins op deze zaak terugkomen, omdat het Vlaams Blok verstoken bleef van de meest elementaire informatie. Wij zullen hier regelmatig, elke veertien dagen of elke drie weken, op terugkomen en deze voorstellen opnieuw bespreken.

M. Antoine Duquesne, ministre : Les choses vont sans doute bouger tous les jours. Pour être sûr de ne pas se tromper, il vaut peut-être mieux attendre la fin de la négociation.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de gevolgen van de wijzigingen aan de nationaliteitswetgeving voor het migratiebeleid" (nr. 1127)

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de l'Intérieur sur "les conséquences des modifications du Code de la nationalité belge pour la politique de migration" (n° 1127)

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag is geïnspireerd door een brief van 30 september 1999 van de minister van Binnenlandse Zaken aan de voorzitter van de commissie voor de Naturalisaties. De commissie heeft de brief ontvangen in de loop van januari 2000, een respectabel aantal maanden later !

In de brief drukt de minister zijn bezorgdheid uit over het gebruik van de naturalisatieprocedure om een verblijf dat niet permanent is te regulariseren. De minister stelt, ik

Jo Vandeurzen

citeer : "Er is een onmiskenbaar gebrek aan coherentie tussen enerzijds de bepalingen van de wet van 5 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en, anderzijds, de bepalingen van het wetboek van de Belgische nationaliteit".

De minister baseert zijn conclusie op de door de dienst Vreemdelingenzaken gemelde evolutie in het statuut van de personen die de naturalisatieaanvraag indienen. De dienst heeft immers vastgesteld dat tot voor een paar jaren die aanvragen voornamelijk betrekking hadden op personen die in ons land waren gevestigd. Op dit ogenblik is dit niet langer het geval. Ongeveer de helft van de in het Frans ingediende aanvragen en 10% van de in het Nederlands ingediende aanvragen hebben betrekking op personen die over een voorlopige toelating beschikken zoals studenten, stagiairs, op personen die sinds minder dan 5 jaar in ons land verblijven en op illegalen.

De commissie heeft de brief ontvangen nadat het debat over de nationaliteitswetgeving in de plenaire vergadering was beëindigd. Dit is jammer. De waarschuwing van de minister van Binnenlandse Zaken aan de commissie dat de wet op de nationaliteitsverwerving de wet van 1980 doorkruist, had immers een interessant element in het debat over de nationaliteitswetgeving kunnen zijn.

De dienst Vreemdelingenzaken stelt, mijn inziens, terecht een evolutie in de rechtspraak van de commissie vast. Ik voeg er onmiddellijk aan toe dat deze evolutie in de vorige legislatuur altijd in grote eensgezindheid is tot stand gekomen. In het debat over de nationaliteitswetgeving heb ik beklemtoond dat in de vorige legislatuur ook via de naturalisatie, de integratiebereidheid een voorwaarde voor de nationaliteitsverwerving was die door de groenen en al de democratische partijen werd gesteund. Deze voorwaarde werd consequent toegepast in de rechtspraak van de commissie. Het is correct dat de rechtspraak geëvolueerd is. Op een bepaald ogenblik heeft de commissie beslist dat een langdurig tijdelijk verblijf met verankering in onze samenleving, zoals een huwelijk, een uitzondering kon zijn op het principe dat een tijdelijke verblijfsvergunning geen wil tot integratie kon veronderstellen wat op zijn beurt tot gevolg had dat de grondvoorwaarden niet voldaan waren. Men kon de naturalisatie niet bekomen op basis van een tijdelijk statuut dat in strijd is met het begrip integratiebereidheid. Deze aanvragen werden geweigerd. De voorbije jaren heeft de commissie haar koers echter gewijzigd en werd de nationaliteit toegekend ondanks het tijdelijk statuut. Men moest wel meer dan 10 jaar tijdelijk in ons land verblijven en aan andere voorwaarden voldoen.

Ook bij de Raad van State tekent zich een dergelijke evolutie af. Volgens de Raad van State kan zelfs een illegaal verblijf in ons land worden gelijkgesteld met een verblijf in het buitenland met een werkelijke band met

België wat, op basis van de wet, als periode kan worden toegevoegd aan de periode van hoofdverblijf die men moet kunnen bewijzen om via een van de procedures van de wet de nationaliteit te verwerven.

Mijnheer de minister, u waarschuwt de commissie voor de Naturalisaties dat zij met haar rechtspraak de wet van 1980 doorkruist. U moet echter weten dat de wijzigingen die werden aangebracht aan de nationaliteitswet de interferentie nog veel groter maken.

De integratiebereidheid is niet langer vereist. Het tijdelijke verblijfsstatuut, dat als basis gold en in strijd werd geacht met het integratiebegrip, bestaat dus niet meer. Personen die op diplomatieke posten werken en studenten zullen dus na een verblijf van drie jaar de Belgische nationaliteit kunnen verwerven. De termijn, die vroeger vijf jaar bedroeg, is nu teruggebracht naar drie jaar.

Door de combinatie van de wet van 1980 met de nieuwe nationaliteitswet is het bovendien zo dat elk kind, ouder dan 18 jaar, van iemand die de Belgische nationaliteit heeft verworven door de nationaliteitsverklaring eveneens de Belgische nationaliteit kan bekomen en in toepassing van de wet van 1980 ook toegang heeft tot het grondgebied. Hetzelfde geldt voor de echtgenote. Eens men hier is, kan men de nationaliteit eisen via een nationaliteitsverklaring. Dit heeft op zijn beurt tot gevolg dat minderjarige kinderen ook de Belgische nationaliteit verwerven. Deze nationaliteitswet heeft dus een uitdijend effect en speelt rechtstreeks in op bepalingen uit de wet van 1980.

U weet ook dat de geboorteakte nu kan worden vervangen door andere documenten. De Raad van State had ons gevraagd dit te regelen in het kader van een globale regeling van het internationaal privaatrecht. De meerderheid heeft hierop niet willen wachten. U weet dat het illegaal verblijf gelijk kan worden gesteld met een verblijf in het buitenland.

Ik inspireer mij voor mijn vragen op de brief van de minister. Mijnheer de minister, kunt u bevestigen dat de nieuwe nationaliteitswetgeving het beleid met betrekking tot de toegang tot het grondgebied ernstig beïnvloedt ? Dringen zich hiervoor maatregelen op ? Hoe kan worden vermeden dat die twee wetgevingen mekaar doorkruisen zodat het beleid daardoor wordt bemoeilijkt ?

Minister **Antoine Duquesne** : Mijnheer de voorzitter, collega's, het verbaast mij niet dat de heer Vandeurzen mijn brieven aandachtig leest.

Ik weet dat de problemen omtrent vreemdelingen moeilijk liggen, maar terzake moet ernst en coherentie worden opgebracht.

Antoine Duquesne

Ten eerste, de nieuwe nationaliteitswetgeving beïnvloedt inderdaad het beleid inzake het verblijf van vreemdelingen op het grondgebied.

Ten tweede, de vreemdelingenwet zal moeten worden aangepast, in het bijzonder wat de vestigingsvoorwaarden betreft. Heden is zulks slechts mogelijk na vijf jaar. Na het indienen van het wetsontwerp tot wijziging van de asielprocedure, na Pasen 2000, zal ik werk maken van een grondige herziening van de bestaande vreemdelingenwet van 1980. Ook het afstemmen van de nieuwe wet op de nationaliteit staat aan de agenda.

Ten derde, de Kamer is en blijft soeverein inzake de toekenning van de Belgische nationaliteit na drie jaar. Ik hoop dat de commissie voor de Naturalisatie de nodige wijsheid aan de dag legt. Volgens mij moet worden vermeden om via naturalisatie, het verblijf te regulariseren van personen aan wie, op basis van de vreemdelingenwet, geen onbeperkt verblijf wordt toegestaan. Het komt in de eerste plaats de Kamer toe om hierover te waken. Eventuele verdere discussies in dat verband moeten worden gevoerd met de minister van Justitie die bevoegd is inzake naturalisatie.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik ben weinig verbaasd over de informatie die wij bekomen. De minister zegt dat wij die zaken serieus moeten aanpakken. Zo ken ik ook de minister. Bijgevolg wil ik hem graag geloven. Ik vind het evenwel niet correct dat de Kamer de nationaliteitswet wijzigt, terwijl de meerderheid perfect weet dat de minister van Binnenlandse Zaken alarm slaat wegens de interferentie van de bestaande wet met de wet inzake de toegang van de vreemdelingen. U weet - en de minister heeft het bevestigd - dat die wet zal moeten worden aangepast teneinde aan te sluiten op de nieuwe nationaliteitswet die nog ruimer is. In deze zaal heeft hij ooit tot laat in de nacht ontkend dat dit een probleem is, terwijl wij nu moeten horen dat de wet wordt gewijzigd op een later tijdstip. Ondertussen treedt de nationaliteitswet in werking. Ik zoek nog altijd naar het behoorlijk bestuur, nu wij al weten dat de parketten geen advies kunnen geven binnen een termijn van een maand en wij van de minister van Binnenlandse Zaken hebben vernomen dat de dienst Vreemdelingenzaken absoluut niet in staat is om dat advies binnen een maand te geven. Dat is niet ernstig vanwege de meerderheid.

De minister weet ook dat door de wet die nu de nationaliteit regelt en die door de regering is ingediend, aan de Kamer elk instrument is ontnomen om op basis van een tijdelijke verblijfsvergunning te zeggen dat men de nationaliteit niet kan verwerven. De Kamer zou soeverein kunnen oordelen over de naturalisaties, maar door gebrek aan onderzoeksmiddelen kan ze dat niet meer doen. Ook bij de andere vormen van nationaliteitsvragen, die een recht zijn, zal de interferentie met de wet inzake

de toegang van vreemdelingen zeer groot zijn. Ik vraag mij af waarom wij deze twee wetten niet op elkaar hebben afgestemd. Ik wil ervoor pleiten - en ik zal daarover een gesprek vragen in de commissie voor de Naturalisaties - dat de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie in openbare vergadering, elk voor een van de wetten bevoegd, komen toelichten hoe de combinatie van deze wetgeving op een gestroomlijnde manier kan worden georganiseerd. Ik betreur dat men er geen oren naar had op het moment dat het hier werd gezegd.

M. Antoine Duquesne, ministre : Pour moi, les choses sont tout à fait claires. M. Vandeurzen sait que je n'ai pas l'habitude de cacher la vérité et les difficultés. C'est ce qui figure dans ma lettre. Pour respecter ce qui était proposé au parlement, les moyens de mon administration devaient être renforcés, ce qui est en cours et je persévère dans cette voie. Il est trop tard pour que je cesse d'être sérieux...

La modification de la loi sur la naturalisation entraîne nécessairement une révision de la législation sur les étrangers, ce à quoi je m'emploie. C'est une révision générale et il n'est plus question, monsieur Vandeurzen, de proposer des morceaux de loi au parlement. C'est ce qui a été fait dans le passé pour répondre, sous la pression, à des problèmes ponctuels. C'est ainsi que nous en sommes arrivés à une législation largement incohérente. Aujourd'hui, il faut remettre tout à plat pour essayer de reconstruire quelque chose de sérieux.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het nucleair transport uit La Hague" (nr. 1146)

Question orale de M. Joos Wauters au ministre de l'Intérieur sur "le transport de matières nucléaires provenant de la Hague" (n° 1146)

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vorige donderdag hebben we het proeftransport uit La Hague kunnen gadeslaan. In Mol heeft een oude kraan, die op een dieselmotor werkt, op twee uur tijd de container moeten afladen. Ik vraag mij af of dat wel veilig is. Arbeiders moesten gedurende twee uur in de nabijheid van die container vertoeven. De werknemers worden daar aan grote veiligheidsrisico's blootgesteld.

De bekommernis omtrent de veiligheid van zo'n transport is niet nieuw voor ons. Vanaf de oorsprong van Agalev houden wij ons er al mee bezig. Daarom denken we dat er zeker veiligheidsrapporten zijn opgemaakt. De vorige regering had geen vergunning afgeleverd omwille van,

Joos Wauters

vermoedelijk, de hoge veiligheidsrisico's. Deze regering heeft die vergunning wel afgeleverd. Er moeten dus verbeteringen zijn aangebracht. We durven ook aannemen dat de uitgevoerde testen in optimale omstandigheden, accuraat en met geavanceerde technologie plaatsvonden.

Het transport doorkruist de gemeente Mol. Het is daarom zeer belangrijk dat de veiligheid van bevolking en werknemers wordt gegarandeerd. Voor ons moeten alle mogelijke preventiemiddelen worden ingezet om deze mensen te beschermen. Noodsituaties moeten worden voorkomen.

Het nucleair afval komt van ons. Daarom moeten wij het opslaan. Daarover bestaat geen discussie. We vragen ons alleen af onder welke omstandigheden dit moet gebeuren. Er bestaan acceptatiecriteria om dat afval te aanvaarden. Volgens mij moet dat gebeuren op basis van een koninklijk besluit. Tenzij ik mij vergis, heb ik dat koninklijk besluit nog niet gezien.

Mijnheer de minister, dit alles vormt dan ook de aanleiding tot een reeks vragen.

Ten eerste, welke resultaten hebben de onderzoeken en het evaluatierapport met betrekking tot het proeftransport opgeleverd? De vorige keer zei u dat u bij het kleinste mankement de werkelijke transporten zou opschorten.

Ten tweede, bevatten de recentste veiligheidsrapporten een reële verbetering ten opzichte van vroegere rapporten? Zo ja, op welke punten?

Ten derde, welke organismen of instanties hebben deze rapporten opgemaakt? Welk soort testen werden met de container uitgevoerd? Welke veiligheidsplannen zijn er opgesteld bij een noodscenario? Op welk niveau? Ik heb het hier vooral over de bescherming van de werknemers. Gedurende twee uur moeten zij in de onmiddellijke buurt van de container blijven. In geen enkel land wordt dat aan die voorwaarden gedaan. Wat doet u ten aanzien van hen?

Ten slotte, zijn de acceptatiecriteria in een koninklijk besluit opgenomen? Dat is toch belangrijk. We moeten dat hebben alvorens het afval kan worden aanvaard.

Minister Antoine Duquesne: Mijnheer de voorzitter, collega Wauters, op 24 februari 2000 werd een kopie van de transportverpakking, die voor het transport van hoog-radioactief afval zal worden gebruikt, met hetzelfde gewicht en dezelfde afmetingen, maar zonder radioactieve inhoud, naar de site van Belgoprocess in Dessel gebracht. Deze kopie zal de komende weken gebruikt worden voor een laatste nazicht van de procedures in het opslaggebouw op de site van Belgoprocess en ook om de nieuwe operatoren vertrouwd te maken met de manipulatie.

Het vervoer en het overladen van deze kopie van de treinwagon op een oplegger is perfect verlopen. Terzake is er geen enkele reden om de vergunde transporten niet te laten plaatsvinden.

Het model van het collo dat voor het transport van het verglaasde afval zal worden gebruikt, werd goedgekeurd op basis van een veiligheidsrapport. Hierin werd aangetoond dat het model voldoet aan de voorschriften van de internationale reglementeringen terzake. In België en Frankrijk hebben de bevoegde diensten het veiligheidsrapport van 3 november 1995 onderzocht. Hieraan zullen waarschijnlijk meerdere ontwerpen voorafgegaan zijn. Zij hebben besloten dat het model kon worden goedgekeurd.

Het veiligheidsrapport werd opgesteld onder verantwoordelijkheid van de ontwerper, met name de firma Trans-nucléaire uit Parijs.

Schaalmodellen van het collo werden onderworpen aan de valtesten die worden voorgeschreven door de internationale reglementering. De resultaten van deze testen en de interpretatie ervan worden opgenomen in het veiligheidsrapport.

In het algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en van werknemers tegen het gevaar van ioniserende straling en in de nucleaire noodplannen, die in het Belgisch Staatsblad werden gepubliceerd, wordt voorgeschreven wat er moet gebeuren bij een ongeval tijdens het vervoer van radioactieve stoffen.

De vorige minister van Binnenlandse Zaken heeft tijdens het voorjaar van 1999 bij toepassing van de bepalingen van het koninklijk besluit betreffende de opdrachten van het NIRAS, de openbare instelling voor het beheer van radioactief afval en verrijkte splijtstoffen, de algemene regels over de acceptatie van geconditioneerd radioactief afval goedgekeurd.

Deze algemene regels zijn hier van toepassing. Hoewel dit niet wettelijk verplicht is, werden zij opgenomen in een ontwerp van koninklijk besluit, om niemand in het ongewisse te laten. Dit ontwerp werd voor advies aan de Raad van State toegestuurd.

Ik kan hieraan toevoegen dat vroeger reeds specifieke acceptatiecriteria voor verglaasd afval werden goedgekeurd door de veiligheidsverantwoordelijken bij het verlenen van de uitbatingvergunning voor de opslag van dit afval op de site van Belgoprocess.

De heer Joos Wauters (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de minister, ik hoop dat het transport perfect is verlopen en er geen fouten gebeurd zijn. Als mijn zoon 60% haalt maar zijn best heeft gedaan, is dat voor mij perfect. Hij heeft nochtans een aantal fouten gemaakt.

Joos Wauters

Als u me de garantie kunt geven dat er nergens een fout is gebeurd, ben ik daarover tevreden. Ik heb gewezen op het risico van de kraan. Ik blijf aandacht vragen voor de werknemers en de bevolking. Het is, mijn inziens, niet aanvaardbaar dat zij gedurende twee uren in de buurt van de container blijven.

Wat de veiligheidsrapporten en de testen betreft, wens ik niet alleen het standpunt van Transnuklear te kennen maar ook dat van onafhankelijke instanties. Men controleert immers zichzelf. Het FANK moet dringend operationeel worden.

Mijnheer de minister, op dit ogenblik is er alleen het ontwerp van koninklijk besluit. Zolang het definitief koninklijk besluit niet is goedgekeurd en gepubliceerd, dring ik aan op uitstel van het transport. De bevolking moet zekerheid hebben.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, je voudrais dire à M. Wauters que nous prenons toutes les précautions qui peuvent et doivent être prises sur base des réglementations.

On m'a fait savoir qu'aucun incident ne justifie de reporter les transports.

J'ai fait part de vos inquiétudes et on m'a répondu qu'il n'y avait aucun risque, même faible, de radiation et ce, même à proximité du conteneur. C'est un élément important, notamment pour les forces de police qui accompagneront. Il est vrai qu'une certaine chaleur est dégagée mais je répète qu'il n'y a pas de risque de radiation.

Comme je l'ai déjà dit, je mets tout en oeuvre pour consacrer dans un arrêté les règles fixées par mon prédécesseur. Mais il faut parfois attendre l'avis du Conseil d'Etat. C'est la raison pour laquelle il faudra procéder rapidement à un renforcement de ses effectifs.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheidsprincipes bij Mox-splijtstoffen" (nr. 1154)

Question orale de M. Joos Wauters au ministre de l'Intérieur sur "les principes de sécurité lors de la production des matières fissibles de Mox" (n° 1154)

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij blijven heel alert omdat de nucleaire veiligheid een zeer teer punt is in de energiesector en omdat we, zoals uit mijn vorige vraag

ook blijkt, geen honderd procent sluitende maatregelen hebben om de veiligheid te garanderen. We hebben ze nu niet en die zullen we ook wat het hoogradioactief afval betreft in de toekomst ook niet hebben.

Die veiligheid kan voor ons niet gegarandeerd worden. Het is goed dat we met de opwerking gestopt zijn en dat er scenario's zullen ontwikkeld worden om uit de kernenergie te stappen. Dat verheugt ons ten zeerste.

Eens te meer worden we toch geconfronteerd, deze keer opnieuw in Shellafield, met het feit dat de veiligheid niet altijd gegarandeerd is en dat de veiligheid op spel staat. Hier is het duidelijk dat met de testresultaten in Shellafield rond de Mox-brandstof is geknoeid. Dat wordt trouwens toegegeven. We hoeven niet ver te zoeken naar de reden daarvan. Men wil de resultaten mooier voorstellen dan ze in werkelijkheid zijn.

Wij durven veronderstellen, mijnheer de minister, dat dit in ons land niet gebeurt. Wij hopen uit de grond van ons hart dat deze veronderstelling juist is. Wij weten dat in België, in de fabriek van Belgonucléaire, Mox geproduceerd wordt. Ik stel deze vragen dus om zeker te zijn dat zoiets bij ons niet kan gebeuren.

Welke zijn de veiligheidsvoorschriften, -principes, en -procedures in Belgonucléaire ? Welke zijn de resultaten van de evaluatie- en veiligheidsrapporten ? Hebben zich hier de jongste jaren incidenten voorgedaan ? Wat is de juistheid van deze rapporten ? Welke interne controle op betrouwbaarheid is er van deze rapporten ? Welke aanpassingen waren er inzake veiligheidsprocedures, gedurende de jongste vijf jaar ? Op basis van welke vaststellingen is een dergelijke zware fout als in Shellafield ook mogelijk in ons land, en waarom niet ?

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, monsieur Wauters, il s'agit là d'une question technique importante qui demande qu'on lui réponde complètement. C'est pourquoi je me permettrai de sortir quelque peu de l'esprit des questions en commission en formulant une réponse plus longue.

L'usine Belgonucléaire à Dessel est un établissement de classe 1 au titre du chapitre 2 du règlement général pour la protection de la population et des travailleurs contre le danger des rayonnements ionisants, auquel plusieurs autorisations d'exploitation ont été délivrées par arrêtés royaux. Le règlement général qui vient d'être cité contient évidemment les principes généraux de sécurité. Les prescriptions plus spécifiques de sécurité et les procédures adéquates sont reprises dans les conditions d'exploitation et les rapports de sûreté auxquels ces arrêtés renvoient et qui en font partie intégrante. Ces conditions

Antoine Duquesne

d'exploitation sont imposées par les arrêtés royaux d'autorisation, sur proposition de la commission spéciale des radiations ionisantes, créée par l'article 6 du règlement précité, qui a également étudié les rapports de sûreté.

La surveillance du respect de ces prescriptions est exercée en premier lieu par le service de contrôle physique de l'entreprise et ensuite par l'organisme agréé. Rappelons d'ailleurs à ce sujet que le service de contrôle physique de l'entreprise est obligatoirement dirigé par un expert agréé par arrêté ministériel. Leurs constatations sont enregistrées dans un registre qui est tenu en permanence à la disposition des fonctionnaires chargés de cette surveillance, c'est-à-dire les ingénieurs de l'inspection du travail et les médecins inspecteurs de l'administration de l'hygiène et de la médecine du travail appartenant au ministère de l'Emploi et du Travail, ainsi qu'aux fonctionnaires du service de protection contre les radiations ionisantes, qui agissent sous mon autorité.

De veiligheidsrapporten, waarnaar in de uitbatingsvergunning wordt verwezen, moeten worden nageleefd. De rapporten van de Dienst voor fysische controle worden in een register bijgehouden. Het erkend organisme heeft als algemene opdracht toe te zien op de goede werking van de Dienst voor fysische controle.

En application de l'article 23 du règlement précité, les procédures de sécurité sont améliorées sur la base de ces rapports. Belgonucléaire répond à la norme européenne de qualité ISO 9001 pour ce qui concerne son bureau d'études et à la norme ISO 9002 pour ce qui concerne la production des matières fissiles. A priori, les erreurs humaines lors du contrôle de la qualité du produit final ne sont jamais à exclure totalement. Le système de gestion de la qualité de l'entreprise doit néanmoins fonctionner de manière à réduire aussi la survenance de pareilles erreurs.

La comptabilité des matières fissiles, du plutonium comme de l'uranium, est contrôlée de manière stricte par les inspecteurs des garanties internationales et de l'Euratom, qui sont quotidiennement présents dans l'usine de la Belgonucléaire.

L'application correcte du système de qualité tombe également sous le contrôle de l'organisme agréé. Cela est le cas pour tout aspect qui a trait à la sécurité et à la protection des travailleurs et de la population contre le danger des radiations ionisantes.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid en technisch antwoord.

Het is goed dat u heel de veiligheidsprocedure hebt overlopen. U hebt ook gezegd dat er veiligheidsrapporten bestaan. Toch wens ik nog enkele concrete vragen te

herhalen. Hebben er zich al dan niet incidenten voorgedaan ? Werden aan het evaluatierapport verbeteringen aangebracht ? Zo ja, op welke basis werden die aangebracht ? Heeft men iets kunnen vaststellen ?

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, je voudrais faire une remarque générale : la technique des questions fait que, bien souvent, nous les recevons très tard et il n'est pas toujours très facile d'obtenir des réponses précises des différentes administrations. Si l'intervenant veut que je rentre dans les détails, il vaudrait mieux qu'il me fasse parvenir la question plus tôt pour que j'aie le temps de préparer la réponse ou, encore mieux, de passer par mon cabinet pour avoir une conversation avec mes collaborateurs, ce qui permettrait d'aller au fond des choses. Je l'ai souvent dit en commission : ils sont disponibles pour répondre à toutes les questions des parlementaires.

De **voorzitter** : Het is een nuttige suggestie. Geachte collega's, als het gaat om een vrij technische vraag, dan is er nog altijd de mogelijkheid om een schriftelijke vraag te stellen. Men moet dan wel wat meer geduld opbrengen met de minister, maar meestal wordt het geduld ook beloond.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, dit is geen technische vraag.

Het is een vraag in het belang van ons allen. Ik heb mijn vraag gesteld naar aanleiding van incidenten die zich voordeden in een andere centrale die eenzelfde productiewijze hanteert. Het gaat over een belangrijk veiligheidsaspect.

Mijnheer de minister, het is niet altijd mogelijk binnen een kort tijdsbestek steeds accurate antwoorden te geven. Ik zal deze vraag schriftelijk herhalen zodat u de mogelijkheid krijgt deze zaak verder uit te pluizen. Ik wil best overleggen op het kabinet, maar het zou de openbaarheid ten goede komen mochten wij vernemen op welke wijze met deze productie en de veiligheid van deze productie wordt omgesprongen.

M. Antoine Duquesne, ministre : Les incidents auxquels vous faites allusion se sont produits à l'étranger. J'ai déjà donné, il y a près d'un mois, certains éléments de réponse à cette question au Sénat. Si mon souvenir est bon, les cas qui se sont produits à l'étranger ne peuvent pas se présenter en Belgique, pour différentes raisons. C'est avec plaisir que j'approfondirai ce thème avec vous, monsieur Wauters.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de aangekondigde evaluatie en bijsturing van de veiligheids- en samenlevingscontracten" (nr. 1171)

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de l'Intérieur sur "l'évaluation et l'adaptation des contrats de sécurité et de société" (n° 1171)

Deze vraag sluit aan bij een vraag gesteld in de plenaire vergadering van vorige week. Daar werd de afspraak gemaakt om er nu nog even op terug te komen.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, u schetst de context correct. Ik was verbaasd omdat we toch met enkele collega's in de openbare vergadering waren om deze vragen te stellen. De heer Frédéric kondigde aan dat hij hierover opnieuw vragen zou stellen. Daarom heb ik mij aangesloten bij dit initiatief. Dit is een vraag waarover men lang kan discussiëren.

Ik bouw verder op wat we al tijdens de plenaire zitting van 24 februari 2000 vernomen hebben. Ik heb geen bezwaar tegen de evaluatie. Als de minister zegt dat hij de effectiviteit van de ingezette middelen wil controleren, dan kunnen wij dit alleen als behoorlijk bestuur beschouwen en we de steunen de minister daar dan ook in. Ik had toch een aantal punctuele vragen.

Men kan niet voorbij aan het feit dat het initiatief van de veiligheids- en de samenlevingscontracten, dat al enkele jaren bestaat, op het terrein een enorme dynamiek heeft veroorzaakt. Ik volg de minister wel als hij zegt dat er in termen van bevoegdheidsverdeling daar zeker wat over te zeggen is. Bij wie hoort bijvoorbeeld preventie ? Is dit een onderdeel van het veiligheidsbeleid of een taak van de gemeenschap ?

Ik zou echter graag een aantal zaken vernemen. Ten eerste, toen de minister zijn intenties rond de evaluatie bekendmaakte, was dit dan vanuit een inzicht in de luiken die onder de bevoegdheid van Binnenlandse Zaken ressorteren ? Wij hadden een beeld van een eerder negatieve evaluatie. Als men zich dan zo kritisch uitsprekt, heeft de minister het dan ook gehad over die stukken van de samenleving- en veiligheidscontracten die bijvoorbeeld betrekking hadden op de alternatieve gerechtelijke maatregelen, drugspreventie, stadswachten en stedelijke vernieuwing ? Dit zijn allemaal elementen die aan de orde zijn bij deze instrumenten van de overheid.

Als de minister zich kritisch heeft uitgelaten, heeft hij het dan ook gehad over deze luiken die gedeeltelijk ressorteren onder de bevoegdheid van zijn collega de minister van Justitie ?

Ten tweede, de Ministerraad heeft op 23 december de contracten voor het jaar 2000 goedgekeurd. Op dat moment is de evaluatiediscussie niet in de media en de publieke opinie aan de orde geweest. Wat was de aanleiding om dit recent via een persbriefing van de minister wel te doen ? Waarom is dit niet gekoppeld aan de negotiatie van de contracten zelf ?

Ten derde, uit het antwoord in de openbare vergadering heb ik begrepen dat de evaluatie ook gebeurt in overleg met de universiteiten. U weet dat er toch vragen zijn over hoe men de evaluatiecriteria kan opstellen. Het gaat niet alleen over de criminaliteitscijfers, maar ook over het subjectieve veiligheidsgevoel en de leefkwaliteit. Dat zijn toch een aantal complexe zaken. Hoe gaan deze criteria opgesteld worden, binnen welke termijn en wie gaat daarvan de redactie waarnemen ?

Ten vierde, is er voorafgaand aan de aankondiging van de evaluatie overleg geweest met de betrokken steden en gemeenten, ook in Vlaanderen ? Ik heb moeten vaststellen dat voornamelijk aan Vlaamse zijde de steden en gemeenten nogal verbolgen gereageerd hebben. Dit is misschien gedeeltelijk zo door de manier waarop het in de media is gekomen. Zijn de steden en gemeenten in Vlaanderen betrokken geworden in de voorbereiding tot beslissing van de evaluatie ?

U spreekt over niet efficiënt. Welke verschuivingen en trends zou u dan in de contracten willen onderbrengen ?

Kunt u mij bevestigen dat het instrument zelf niet in vraag wordt gesteld ? Kunnen we dus blijven beschikken over veiligheidscontracten als instrument ? We kunnen aan de gemeenten en steden toch interessante incentives geven om op deze terreinen initiatieven te ontwikkelen.

De minister is ook burgemeester geweest. Ik moet hem er dus niet van overtuigen dat er een belangrijk timingsprobleem is. Men is bevreesd dat er een soort van discontinuïteit zal ontstaan omdat u nog moet evalueren. Bovendien komen er daarna nog gemeenteraadsverkiezingen en negotiaties. Zo zijn we vlug aan het jaar 2001.

Dan krijgen wij het scenario dat zich helaas nogal eens voordoet met de hogere overheid : op de lokale niveaus heerst dan totale onzekerheid of men verder doet of niet, of iedereen moet worden opgezegd ten vrijwarenden titel. Dit laatste moet dan weer bijna gebeuren in september of oktober als men ernstig wil zijn. Dat leidt dan weer tot alle nare gevolgen op het terrein, die men eigenlijk bij dergelijke thema's best kan missen. Ik wens u dan ook een aantal vragen te stellen.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, chers collègues, monsieur Vandeurzen, je suis étonné de l'indignation de certains dès lors que l'autorité se pose des questions. Le ministre de l'Intérieur sait que les moyens consacrés à la sécurité sont comptés et qu'il faut donc les utiliser de manière optimale.

Antoine Duquesne

Les contrats de sécurité existent depuis 1992. On procède chaque année à des évaluations limitées. Je n'ai jamais dit qu'il fallait supprimer ces contrats de sécurité, j'ai dit qu'il fallait vérifier si les objectifs de départ étaient toujours bien respectés, à savoir garantir plus de sécurité pour les citoyens avec des mesures de prévention ou de répression - il faut les deux - qui permettent de réduire la délinquance.

Je ne remets pas non plus en question les trois volets : le volet préventif, le volet répressif et le volet de suivi. Je prends comme exemple le volet de suivi, qui concerne tout ce qui a trait aux victimes. Des résultats importants et positifs ont été obtenus. Ils ont permis également un meilleur développement de la répression car la qualité de l'accueil des victimes a permis de découvrir un type de délinquance qui était jusqu'alors caché, à savoir la violence intrafamiliale.

Beaucoup de contrats sont excellents. Il en est quelques uns qui pourraient être améliorés. Certains sont fort éloignés des objectifs initiaux. Quand on nous dit par exemple qu'on fait de la "médiation-pigeons" - ce n'est pas une blague, cela se trouve dans les rapports officiels de mon administration - pour lutter contre les déjections de pigeons sur les bâtiments publics ou sur les bancs dans les parcs, ce n'est pas tout à fait inutile du point de vue de la propreté, mais est-ce une véritable priorité pour la sécurité des citoyens ? Autre exemple : lorsque des agents de prévention et de sécurité sont utilisés comme concierges dans des bâtiments communaux, on doit se poser des questions.

Après huit ans, on peut voir quels sont les résultats obtenus par rapport aux objectifs initiaux et le cas échéant procéder à des évaluations.

J'ajoute que l'on constate - c'est un phénomène très humain - que plus les choses se répètent plus la routine s'installe. Il y a peu de remises en question de ce qui se fait. On a tendance à proposer au ministre de l'Intérieur de reconduire purement et simplement le contrat de l'année précédente malgré toutes les évaluations auxquelles on a procédé.

Je voudrais aussi vous dire que je suis conscient que tout cela ne concerne pas seulement le ministre de l'Intérieur. Lorsque je procéderai à une évaluation, je réunirai donc les collaborateurs des ministres des Affaires sociales, de la Santé publique, plus spécialement pour le volet drogue, ou encore du ministre de l'Emploi pour le volet emploi. Si je me réjouis que ces contrats de sécurité ont un impact positif sur l'emploi - on a en effet recruté 3000 personnes, ce qui n'est pas négligeable -, il faut faire coïncider l'objectif d'engagement avec l'exigence qualitative. Il faut donc recruter les personnes qui ont le meilleur profil compte tenu de l'objectif poursuivi.

J'aurai également des contacts avec le commissaire à la politique de la ville qui disposera de moyens supplémentaires (1,5 milliard) dont une partie sera consacrée à un volet sécurité.

J'ajoute que tout cela doit également s'inscrire dans cette réforme des polices. En effet, quand on parle de prévention, il ne s'agit pas uniquement des personnes qui viennent de l'extérieur et qui sont sous contrat. Pour ma part, je fais partie de ceux qui pensent que la police doit développer personnellement un volet extrêmement important de prévention en étant présente sur le terrain et en établissant un dialogue avec le citoyen, devenant ainsi consciente des difficultés que ce dernier rencontre, qu'elles soient objectives ou subjectives.

Le sentiment d'insécurité est un problème très sérieux. A mon avis, même lorsque la criminalité augmente faiblement, le sentiment d'insécurité augmente de façon exponentiel. Si on ne rencontre pas ce sentiment d'insécurité, on sera confronté à des risques de tentation de dérive sécuritaire, ce qui réjouirait certaines formations extrémistes.

Dans tous les débats auxquels je participe actuellement, on pourrait discuter de l'utilisation des statistiques qui constituent, en fait, un des moyens de ne pas dire la vérité. Je reconnais qu'en Belgique on ne dispose pas encore des instruments d'analyse pour aller au fond des choses et que nous devons encore apporter des améliorations en la matière.

Cependant, il existe des chiffres très clairs relatifs aux vols, aux vols avec circonstances aggravantes, aux nouvelles techniques de vol comme le car-jacking ou les agressions avec violences dans les centres urbains. Des analyses universitaires très poussées ne sont pas nécessaires pour constater que ce phénomène est malheureusement en augmentation. Et si nous devons dire que nous n'en sommes pas informés ou que nous n'en sommes pas conscients, ce serait discréditer l'ensemble des responsables politiques aux yeux de la population.

L'évaluation que je souhaite mener doit être fondée sur des critères objectifs. Ils seront de deux ordres.

Il y a d'abord des critères quantitatifs. Il faudra donc mesurer l'impact des contrats de sécurité et de société sur les chiffres de la criminalité.

Il y a ensuite les critères qualitatifs. Cette évaluation sera menée au moyen d'une grille d'évaluation, outil statistique, qui a été élaborée par l'université de Gand et adaptée par le ministère de l'Intérieur en fonction des contrats et des priorités gouvernementales en matière de sécurité et de prévention.

Les principes qui serviront de base à l'évaluation qualitative 2000 sont les suivants :

Antoine Duquesne

- L'augmentation de la présence policière sur le terrain. Je dois dire que cela a été possible grâce à certains contrats qui ont permis de mettre du personnel civil à disposition.

- L'amélioration des contacts avec la population. Il est vrai que les bureaux d'accueil, l'aide aux victimes, etc. ont très bien fonctionné. On peut donc également se poser la question de la généralisation de certaines mesures.

- L'amélioration de l'organisation des services de police et des moyens utilisés. Je pense à ce qui s'est fait à Koekelberg avec le télépolice qui permet un contact très efficace avec certains commerces spécialement menacés d'agression (libraires, pharmaciens).

- L'amélioration de la qualité des services de police. La rencontre de certains problèmes de délinquance qui trouvent leur origine dans des raisons sociales. Des expériences très utiles ont été faites dans le domaine du décrochage scolaire et doivent être poursuivies. Des initiatives doivent être prises pour répondre au problème de la drogue. Je ne pense pas que cela soit une caractéristique de faits de délinquance. Il s'agit, à mon avis, de tout autre chose.

- La rencontre de certaines problématiques de quartiers dont on n'a peut-être pas suffisamment conscience et qui génèrent de la délinquance.

Mais on ne peut demander au ministre de l'Intérieur de remplacer tout le monde. Il ne peut remplacer la famille, ni l'école, ni les institutions culturelles, ni sociales. Son métier, c'est d'assurer la sécurité. Il faut donc que le lien entre le contrat et la sécurité soit bien établi.

Par la décision du gouvernement au mois de décembre, il n'y a pas eu de nouvelle concertation préalable avec les communes où existent les contrats : pour les contrats de sécurité et de société de 29 communes, le lien est permanent et l'évaluation est en principe annuelle. La décision d'évaluation globale résulte simplement du constat d'un certain nombre d'éléments négatifs qui affectent certains contrats et de la nécessité de remettre cette politique en perspective.

Par contre, dès la mi-novembre 1999, nous avons averti les communes du souhait du gouvernement de procéder à une évaluation en profondeur de leur contrat. Il est clair que cette évaluation globale se fera en concertation avec les villes et communes concernées, flamandes, wallonnes et bruxelloises. D'ailleurs, j'enverrai une circulaire leur détaillant la procédure qui sera mise en oeuvre.

En ce qui concerne les conditions d'octroi de ces contrats, je ne me pose pas trop de questions. Les critères n'ont pas toujours été uniquement tout à fait

objectifs. Depuis 1992, on a vu de nouvelles préoccupations apparaître, qui ont permis d'octroyer des contrats à des communes qui ne répondaient pas aux premières conditions. Voilà qui fait partie de notre quotidien politique.

Dans ces contrats de société, il convient aussi de se méfier d'un phénomène qui risquerait de se produire : qu'on atteigne un certain niveau d'efficacité, ce qui n'est pas toujours démontré par les chiffres de la criminalité. Le risque de déplacement de la délinquance du lieu où les moyens de prévention et de répression sont meilleurs vers les endroits moins surveillés. Si le moyen contractuel est satisfaisant par ce qu'il permet un dialogue avec les autorités locales et les autorités fédérales ou régionales - en tout cas, pour la Wallonie et Bruxelles vu que la Flandre intervient d'une autre manière pour l'instant -, on peut mieux prendre en compte la diversité des problèmes en matière de sécurité grâce à ce biais contractuel.

Ce qui se passe à Anvers ou à Bruxelles n'est pas identique à ce qui se passe à Ostende ou à Namur, encore moins à Saint-Trond ou à Manhay dans la province de Luxembourg. Il s'agit donc en cette matière de coller aussi près que possible avec la nature des problèmes posés.

Enfin, je vous confirme m'occuper de ces contrats de sécurité, hormis le cas particulier des sanctions alternatives, confiées à mon collègue, le ministre de la Justice : il est chargé de procéder à l'évaluation du volet "sanctions alternatives" des contrats de sécurité.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de minister, ik dank u voor dit antwoord. Zoals reeds gezegd heb ik geen probleem met een evaluatie. Mij lijkt dat niet meer dan normaal. Als het correct en sereen gebeurt en binnen de tijd, zodat er op het terrein geen problemen ontstaan, is er daar geen enkel probleem. Ik wil nog even aan een element herinneren. Naar aanleiding van de discussie over onder meer de programmawet hebben wij ook het probleem aangekaart van de detachering van personeel van een gemeentebestuur naar derden. U vraagt zich natuurlijk af wat dat daarmee heeft te maken. Het probleem is natuurlijk ontstaan door de samenlevingscontracten, gefinancierd met middelen uit de RSZ-PPO. Daarbij heeft men altijd gevraagd dat personeel dat in dienst werd genomen, door het gemeentebestuur in dienst werd genomen. Vaak is er dan een uitbesteding van personeel, een detachering naar initiatiefnemers in het kader van de samenlevings- en preventiecontracten. Ik hoop in u een bondgenoot te vinden om een wettelijke basis te vinden voor de detachering van personeelsleden die in het kader van deze contracten te werk worden gesteld bij andere initiatiefnemers. Op dit ogenblik is dat immers in strijd met de wet op de uitzendarbeid. Dat is een van de elementen die wij naar aanleiding van de evaluatie toch ook eens onder ogen moeten nemen.

M. Antoine Duquesne, ministre : Il est nécessaire d'aborder ces questions tout comme il faut, à la lumière des expériences, tirer un certain nombre d'enseignements généraux. Pour l'instant, il n'existe aucune directive quant à la manière dont tous ces agents contractuels doivent travailler. On constate que, pour des mêmes tâches et selon l'endroit, les choses sont très différentes, avec des taux de réussite également très différents. Il faut tirer les enseignements de ce qui est positif afin de définir un standard qui serait appliqué partout. Je pense par exemple aux contacts avec des populations immigrées dans certaines communes. A certains endroits le dialogue existe vraiment et de manière systématique; à d'autres, on relève deux ou trois conversations ponctuelles avec l'un ou l'autre. Ce n'est pas l'objectif poursuivi.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Marc Van Peel aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitvoering van de wet tot invoering van gemeentelijke administratieve sancties" (nr. 1183)

Question orale de M. Marc Van Peel au ministre de l'Intérieur sur "l'exécution de la loi instaurant des sanctions administratives communales" (n° 1183)

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, we zijn intussen bijna negen maanden na de publicatie van de wet van 13 mei 1999 tot invoering van gemeentelijke administratieve sancties. De gemeenten wachten echter nog steeds op de geboorte van het koninklijk besluit dat nodig is om deze wet te kunnen uitvoeren. Deze wet is belangrijk omdat ze de gemeenten in staat stelt een administratieve afhandeling van gemeentelijke reglementen en verordeningen mogelijk te maken door onder meer administratieve geldboetes te innen. We kennen allemaal het probleem. Op dit ogenblik worden deze overtredingen meestal niet vervolgd door het parket. Dit leidt tot de feitelijke onafdwingbaarheid van een aantal ontsporingen in onze samenleving die nochtans heel veel onvrede creëren bij de burgers. We kennen ze allemaal : geluidsoverlast, hondenpoep, vuilniszakken buiten zetten op verkeerde uren van de dag of een dag te vroeg, autoalarmen die minutenlang afgaan, etensresten, wangedrag op publieke plaatsen enzovoort. Inzake dit soort klein wangedrag dat echter bijzonder veel irritatie veroorzaakt beschikt de overheid in feite niet over een afdoend beteugelend middel.

Een ander belangrijk voordeel van de wet van 13 mei is dat de administratieve boetes in tegenstelling tot de politionele boetes in de stadskas terechtkomen. Hiermee kan dan onder meer de politie worden gefinancierd of

men kan er andere nuttige dingen mee doen. Met Euro 2000 en de gemeenteraadsverkiezingen voor de deur is het de wens van de steden en gemeenten om zo snel mogelijk van start te kunnen gaan met het uitvoeren van deze nieuwe wet. Artikel 119bis §13 bepaalt dat de Koning bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit moet beslissen over de procedure tot aanwijzing door de gemeente van de ambtenaar gelast met het opleggen van de administratieve geldboetes alsmede over de wijze van inning van de administratieve geldboetes.

Mijnheer de minister, uw partijgenoot Claude Desmedt heeft u op 14 december dezelfde vraag gesteld. U hebt toen geantwoord dat het ontwerp van koninklijk besluit en de rondzendbrief binnen enkele weken klaar zouden zijn waarna het koninklijk besluit aan de Ministerraad zou worden voorgelegd. U concludeerde dus dat het waarschijnlijk begin 2000 geregeld zou zijn. Ik veroorloof het mij dan ook om u twaalf weken na de vorige vraag en een goed half jaar voor de gemeenteraadsverkiezingen aan uw belofte te herinneren.

Verder wil ik u vragen wat de stand van zaken is met betrekking tot dit koninklijk besluit. Is het reeds goedgekeurd door de Ministerraad ? Als dat niet het geval is, waarom werd het dan nog niet aan de agenda geplaatst ? Wanneer zal het in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd ? Wat zijn de grote lijnen van de inhoud ? Zullen de gemeenten nog veel werk hebben om tot de uiteindelijke uitvoering van de wet te kunnen overgaan ? Het zou in ieders belang zijn als dit zo snel mogelijk zou kunnen verlopen.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, monsieur Van Peel, vous ne me reprocherez pas de me concerter avec les villes et communes. J'ai été bourgmestre d'une petite commune et bien souvent, je reprochais à l'autorité régionale ou fédérale de ne pas avoir suffisamment égard aux problèmes qui peuvent se poser sur le terrain.

De teksten waren inderdaad reeds klaar in de maand december maar werden ter studie voorgelegd aan de drie verenigingen voor steden en gemeenten. Zij dienden een antwoord te formuleren vóór 20 februari.

Aangezien zij reeds een aantal opmerkingen hebben geformuleerd, dient de inhoud opnieuw te worden bekeken. Mijn administratie zal mij dan ook eerstdaags een nieuw ontwerp van koninklijk besluit voorleggen. Na mijn goedkeuring kan ik dit voorstel voorleggen aan de Ministerraad en nadien kan het voor dringend advies worden overgezonden aan de Raad van State. De publicatie in het Belgisch Staatsblad zal zo vlug mogelijk, na de ondertekening door het Staatshoofd, gebeuren.

Antoine Duquesne

La loi sur les sanctions administratives communales est cependant déjà d'application. L'arrêté royal vise uniquement à fixer la procédure de désignation du fonctionnaire qui infligera l'amende administrative, ainsi que la manière de percevoir celle-ci. Les autres articles peuvent être appliqués dès à présent.

Le projet devant encore être adapté aux remarques des associations de villes et communes, cet aspect des choses entraîne un peu de retard.

La circulaire est surtout explicative et est destinée à aviser les bourgmestres qu'il leur appartient d'adapter leur règlement communal. Le conseil communal peut d'ores et déjà, c'est-à-dire avant l'entrée en vigueur de l'arrêté royal, adapter le règlement communal à l'article 119bis, paragraphe 1er, de la nouvelle loi communale.

Si tous les préparatifs sont ainsi mis en place au niveau communal, il existe une chance réelle que le fonctionnaire puisse infliger les sanctions administratives avant les prochaines élections communales.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de preventie van fietsdiefstallen" (nr. 1186)

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de l'Intérieur sur "la prévention en matière de vols de bicyclettes" (n° 1186)

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de wetgever besteedt de jongste jaren steeds meer aandacht aan de fiets, aan de toekenning van fietsvergoedingen en aan de fiscale aftrekbaarheid van dergelijke vergoedingen.

Daartegenover staat dat we bij een grotere promotie van het fietsgebruik ook meer met fietsdiefstallen worden geconfronteerd. De cijfers zullen wel van regio tot regio verschillen. In seizoengebonden regio's zoals de kust en de Ardennen zullen die cijfers waarschijnlijk hoger liggen tijdens het hoogseizoen. In de studentencentra zal het fenomeen zich wellicht ook meer voordoen. Ik heb hierover de volgende vragen.

Kunt u, met betrekking tot de geregistreerde fietsdiefstallen, een cijfermatige evolutie van de jongste jaren geven ? Zijn er verschillen tussen stedelijke en landelijke gebieden en tussen volwassenen en kinderen ? Ik meen dat er terzake op federaal vlak enkele initiatieven met betrekking tot preventiemaatregelen - zoals de fietsregistratie - zijn genomen via richtlijnen van uw voorgan-

gers. Diverse gouverneurs hebben die maatregelen gedeeltelijk overgenomen. Meer gemeenten beginnen erop in te gaan. Hebt u enig zicht op cijfers met betrekking tot de mate waarin gestolen fietsen terugkeren naar de rechtmatige eigenaars ?

Ten slotte, ik heb, tot mijn ontsteltenis, vastgesteld dat in het veiligheidsplan van de minister van Justitie niets over diefstalpreventie is opgenomen. Dit plan maakt het voorwerp uit van een discussie in de regering. Vorige week vrijdag zou het op de kabinetsraad nog zijn besproken. Heeft men in het veiligheidsplan reeds iets opgenomen terzake of heeft men de intentie om dit te doen ? Zo nee, waarom niet ? Zo ja, wat zijn de intenties ?

Minister **Antoine Duquesne** : Mijnheer de voorzitter, collega Verherstraeten, de vragen zijn inderdaad kort, maar het is wel moeilijk daarop kort te antwoorden.

Quelle est l'évolution du nombre de vols entre 1995 et 1999 ? Le SGAP enregistre environ 30 000 vols de vélos, mais ce service pense que ce nombre est très en deçà de la réalité. Selon une analyse à laquelle a procédé le secrétariat permanent à la politique de prévention, ce chiffre avoisinerait annuellement plutôt 150 000. La principale raison de cette différence est le très faible taux de déclaration de la part des victimes et l'absence ou la très faible prise en compte de ce type de délits par les polices communales. Nombreux sont en effet les commissariats où l'on ne dresse aucun procès-verbal pour un vol de vélo ou dans lesquels on ne les intègre pas dans les statistiques criminelles.

Quelle est la différence constatée entre les zones urbaine et rurale ? La seule chose que l'on puisse affirmer avec un certain degré de précision est que la majeure partie des vols de vélos se produit dans la région flamande du pays. Selon nos estimations, ceux-ci y représentent environ 90%. Une explication réside dans le fait que le pays y est plus plat. Cette affirmation est d'ailleurs corroborée par les statistiques dont nous disposons, selon lesquelles la Flandre possède environ 85% des vélos de notre pays.

La loi de l'offre et la demande vaut également en matière de vols de vélos; ce qui explique les chiffres plus que proportionnels du vol des vélos à la côte et dans les communes dotées d'aires de récréation à ciel ouvert en été. Le mois d'octobre correspond également à une période intense en matière de vols de vélos pour les villes estudiantines comme Gand et Louvain.

Y a-t-il des différences dans les vols de vélos pour adultes et pour enfants ? Le plus grand groupe de victimes concernerait la catégorie d'âge des 15-25 ans, qui sont aussi ceux qui utilisent le plus la bicyclette. En effet, plus le temps passe, plus la pratique du vélo devient difficile.

Antoine Duquesne

Quel est le nombre de restitutions ? Les sondages indiquent que 90% des vélos sur lesquels le numéro de registre national a été gravé et qui ont été retrouvés par les services de police sont restitués à leurs propriétaires légitimes. Tous les autres systèmes connaissent en moyenne un taux de restitution d'à peine 12,5%. L'uniformisation de l'enregistrement des vélos à partir de la gravure du numéro de registre national est dès lors également fortement encouragée par le ministère de l'Intérieur.

Quant au plan de sécurité, je puis vous dire que la prévention du vol de vélos est une de mes priorités. Le secrétariat permanent à la politique de prévention a élaboré en 1997 un programme d'action reprenant dix points. En 1998, ce programme fut renforcé par un deuxième, contenant cette fois trente-deux points d'action. Ces points sont actuellement en cours d'élaboration, de précision ou d'exécution et toutes ces actions concernent principalement trois thèmes.

Een eerste thema is "gesloten" waarbij verbetering van het gebruik en de kwaliteit van de fietssloten en de parkeervoorzieningen voor fietsen beoogd wordt. Een tweede thema betreft de registratie. Het gaat hier om een actie waarbij de problematiek van de fietsenregistratie uitvoerig ter sprake komt.

Een derde thema betreft het melden. Het gaat hier om een actie waarbij de lage aangiftebereidheid en de sociale aanvaarding aangepakt worden. Het spreekt dan ook voor zich dat de problematiek van de fietsendiefstallen door mij zal worden aangekaart in de verdere besprekingen over het veiligheidsplan.

Bien entendu, on retrouvera cela dans le plan national de sécurité sur lequel planche actuellement le ministre Verwilghen, mais également dans les plans locaux de sécurité.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Mag ik u nog verzoeken om een schriftelijke draft van de cijfergegevens die u daarnet hebt aangehaald ?

Ik juich het toe dat het voor u een prioriteit blijft. Dat wordt bevestigd door de cijfers die u hebt aangehaald. Het heeft ook als consequentie dat het zal worden opgenomen in het veiligheidsplan, dat in die zin zal worden geamendeerd. Ik dank u daarvoor.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.01 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 16.01 heures.*